

Ocena rozprawy na stopień doktora nauk medycznych lek. med. Krystyny Grzebieluch-Reichert pt.: „Ocena wpływu tylnokomorowych soczewek fakijnych na struktury i funkcję oczu krótkowzrocznych.”

Tematem rozprawy lek. med. Krystyny Grzebieluch-Reichert jest ocena wpływu korekcji wady refrakcji za pomocą tylnokomorowych soczewek fakijnych na struktury i funkcję oczu u krótkowidzów oraz osób z astygmatyzmem krótkowzrocznym. Szacuje się, że na całym Świecie liczba osób z krótkowzrocznością wynosiła 1 miliard 950 milionów osób w 2010 roku, a w roku 2050 będzie ich na Świecie ponad 4 miliardy 750 milionów osób czyli około połowa globalnej populacji. W Polsce badania przeprowadzone XXI wieku w grupie dzieci wykazały występowanie krótkowzroczności od 0.4% w grupie 7 latków w Poznaniu do 35.5% w grupie 17 latków z regionu Szczecina. Badania w grupie dorosłych przeprowadzone w Łodzi wykazały obecność krótkowzroczności u 28.7% osób w grupie wiekowej 35-59 lat i 19.3% w grupie wiekowej 60+ lat.

Soczewki fakijne tylnokomorowe EVO Visian ICL są wszczepiane od 2011 roku. Szacuje się, że tej metodzie korekcji wady wzroku poddało się już ponad 1 milion osób na całym Świecie. Metoda korekcji wady wzroku za pomocą soczewek fakijnych tylnokomorowych jest także coraz bardziej popularna w Polsce. Soczewki EVO Visian ICL są wykonane z biokompatybilnego collameru i są przeznaczone do chirurgicznej implantacji w tylnej komorze oka między tęczęwką a soczewką własną. Przełomową modyfikacją tych

implantów są otwory w soczewce, które poprawiają przepływ cieczy wodnistej z tylnej do przedniej komory oka, co zmniejsza ryzyko powikłań w postaci jaskry i zaćmy wtórnej.

Uważam, że koncepcja Doktorantki w zakresie analizy podjętego problemu jest w pełni uzasadniona, a zastosowane w rozprawie metody badawcze zostały trafnie dobrane. Przedstawiona do oceny praca obejmuje 81 stron i ma klasyczny układ. Dokumentacja graficzna rozprawy zawiera 23 rycin oraz 16 tabel zawartych w tekście pracy. Piśmiennictwo zawiera 102 pozycje, zarówno autorów polskich i zagranicznych, które są umiejętnie wykorzystane.

Na wstępie pracy Doktorantka opisuje epidemiologię i patogenezę wad wzroku - krótkowzroczności i astygmatyzmu krótkowzrocznego. Omawia metody ich korekcji w tym metody zachowawcze i zabiegowe. Doktorantka przedstawia szczegółowo wskazania, przeciwwskazania i powikłania zabiegów chirurgicznej korekcji wad wzroku - wskazuje różnice dla tej grupy pacjentów ważne z punktu widzenia tematyki pracy.

Doktorantka realizuje cel pracy, jakim jest ocena pooperacyjnej ostrości wzroku pacjentów po zabiegu korekcji wady refrakcji za pomocą fakijnych soczewek tylnokomorowych EVO Visian ICL, porównanie skuteczności ich zastosowania do korekcji za pomocą szkieł okularowych oraz ich wpływ na struktury i funkcje badanych oczu. Badanie retrospektywne dotyczyło 122 oczu 61 pacjentów, w tym 44 kobiety i 17 mężczyzn. Średni wiek w grupie kobiet wynosił 30,0 lat, a w grupie mężczyzn 27,4 lat. U 34 pacjentów podczas zabiegu wszczepiono soczewki toryczne (korygujące astygmatyzm) w obu oczach, a u 7 pacjentów w jednym oku. Pozostałym 20 pacjentom wszczepiono obie soczewki sferyczne. Pooperacyjny okres obserwacji pacjentów wyniósł 24 miesiące. Średni ekwiwalent sferyczny wady refrakcji przed zabiegiem miał wartość minus 10.2 Dioptrii, mediana miała wartość minus 9.38 Dioptrii. W pierwszej dobie po zabiegu ekwiwalent sferyczny miał wartość minus

0.14 Dioptrii, mediana minus 0.13 Dioptrii. W badaniu końcowym nastąpił wzrost wartości ekwiwalentu sferycznego do minus 0.53 Dioptrii a mediany minus do minus 0.38 Dioptrii. Na wszystkich wizytach kontrolnych wszczepy EVO Visian ICL korygowały ostrość wzroku bez konieczności dodatkowego zaopatrzenia okularowego. Implanty nie wykazywały negatywnego wpływu na śródbłonek rogówki, soczewkę własną oraz ciśnienie wewnątrzgałkowe- co wskazuje na dobrą tolerancję i bezpieczeństwo stosowania tej metody chirurgicznej korekcji wad wzroku.

Jako chirurg samodzielnie zajmujący się korekcją wad wzroku mogę śmiało potwierdzić, że pooperacyjna ostrość wzroku u pacjentów u których zastosowano tę metodę korekcji wady refrakcji jest co najmniej porównywalna albo lepsza w porównaniu do przedoperacyjnej ostrości wzroku uzyskanej korekcją okularową.

W dyskusji zawartej na 8 stronach Doktorantka omawia w sposób uporządkowany uzyskane przez siebie wyniki odwołując się do podobnych badań innych autorów. Pracę kończą 4 wnioski sformułowane w oparciu o wyniki przeprowadzonych badań i mieszczące się w ramach tematu pracy.

Kończąc ocenę merytoryczną rozprawy doktorskiej lekarz Krystyny Grzebieluch-Reichert, pragnę zwrócić uwagę na jedną usterkę, którą z obowiązku recenzenta przytaczam: brak jest grupy kontrolnej u której można było zastosować inny rodzaj wszczepu wewnątrzgałkowego ? Usterka ta nie zmienia istoty i wagi merytorycznej treści przedstawionej rozprawy doktorskiej. Uważam, że temat ocenianej rozprawy doktorskiej jest wysoce użyteczny i bardzo aktualny.

Reasumując stwierdzam, że przedstawiona do recenzji rozprawa na stopień doktora nauk medycznych lek. Krystyny Grzebieluch-Reichert stanowi znaczący wkład do reprezentowanej dziedziny wiedzy. Praca napisana jest w sposób przejrzysty co świadczy o

zrozumieniu i dużej wiedzy autorki w zakresie podjętego problemu. Cel rozprawy zgodnie z założeniami został osiągnięty, a wyniki badań rozprawy mają znaczenie nie tylko teoretyczne ale przede wszystkim praktyczne.

Rozprawa doktorska lek. Krystyny Grzebieluch-Reichert pt. „Ocena wpływu tylnokomorowych soczewek faliowych na struktury i funkcję oczu krótkowzrocznych” spełnia warunki określone w art. 13 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr. 65, poz. 595, z późn. zm.) i wnioskuję o jej dopuszczenie do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Prof. uczelni dr hab. n med. Michał Szymon Nowak

*Prof. uczelni dr. hab. n. med.
Michał Szymon Nowak
specjalista chorób oczu
1954782*